לא משום שביעית ולא משום מעשר ולא משום יין נסך ואם אמר להם: צאו ואכלו ואני פורע, צאו ושתו ואני פורע, חוששין משום שביעית ומשום מעשר ומשום יין נסך. אלמא כי קא פרע, דמי איסור קא פרע, הכא נמי כי קא פרע, דמי איסורא קא פרע? תרגמה רב חסדא בחנוני המקיפו דמשתעבד ליה דכיון דאורחיה לאקופי קני ליה דינר גביה, אבל חנוני שאין מקיפו מאי, מותר, אי הכי אדתני צאו ואכלו בדינר זה, צאו ושתו בדינר זה ליפלוג וליתני בדידה במה דברים אמורים בחנוני המקיפו דמשתעבד ליה אבל חנוני שאין מקיפו מותר ועוד חנוני שאין מקיפו מי לא משתעבד והאמר רבא: האומר לחבירו תן מנה לפלוני ויקנו כל נכסאי לך קנה מדין ערב? אלא אמר רבא: לא שנא מקיפו ולא שנא שאין מקיפו, אע"ג דמשתעבד ליה כיון דלא מייחד שיעבודיה לא מיתסר, אלא הכא אמאי חוששין משום שביעית? הא לא מייחד שיעבודיה, והכא אמר רב פפא: כגון שהקדים לו דינר, אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא א"ל אי הכי אדתני צאו ואכלו צאו ושתו ואני פורע צאו ואכלו צאו ושתו ואני מחשב, מיבעי ליה? א"ל תני: צאו ואני מחשב. רב אשי אמר כגון שנטל ונתן ביד, א"ל רב ייתר לרב אשי: אי הכי אדתני צאו ואכלו צאו ושתו, טלו ואכלו טלו ושתו, מיבעי ליה? א"ל תני: טלו ואכלו טלו ושתו, ותיב רב נחמן ועולא ואבימי בר פפי ויתיב רבי חייא בר אמי גביהו ויתבי וקא מיבעיא להו: שכרו לשבור ביין נסך מהו? מי אמרינן כיון דרוצה בקיומו אסור, או דלמא כל למעוטי תיפלה שפיר דמי? אר"נ: ישבור ותבא עליו ברכה, לימא מסייע ליה: אין עודרין עם העובד כוכבים בכלאים אבל

נז מעוס שביעית • שמא יקחו בו פירות שביעית מן החשוד למכרם ותניא במס' סוכה (דף נא.) אין מוסרין דמי פירות שביעית לעם הארץ יותר מג' סעודות: **ולא מעוס מעשר** • דאם עמי הארץ הם ויקחו שאינו מעושר ונמצא זה מאכילו דהא אינו אפי' להו מידי אלא פריעת הדב להו: **ולא מעוס יין נסך** • אם עובדי כוכבים הם ונמצא מאכילן יין נסך והרי מזונותיהן עליו ונהנה מיין נסך: **ואני פורע** • הוי איכו לוקח האיסור ומאכילו דהשתא לא סליק נפשיה מיניהו בפריטי: **סמקיפו** • שרגיל אצלו בהקפה: **דמשתעבד ליה** • האי בעל הבית משעתא דיהיב חטוי פירי והוי כתוב מיד ליד: **קני ליה דינר גביה** • חטוי סמיך על זה שכבר הכיר בו שכל מקום שישנו הדינר קנוי לו—לחטוי הלכך חליפי ניהו אכל הכך דבי ר' יוחי כיון דהכך עניי דמוזפי להו פירי לאו חטוי הרגיל להקיפו ניהו לא סמכא דעתיה טוי האי ולא משתעבד להו דבי ר' יוחי הלכך כי פרע לאחר זמן לאו חליפי שביעית ניהו: **אי הכי** • דטעמא משום מקיפו הוא אכל אין מקיפו שרי: **אדתני** • ריש"א דמהדר תנא בתר היתרא ולא אסכח אלא בלאו ואכלו בדינר זה דסליק מיניהו נפשיה בפריטי: **ליפלוג ולתני** • היתרא אפי' בדלא סליק וכגון "לאו ואכלו ואני פורע" ובחטוי שאין מקיפו דלא משתעבד ליה האי בעל הבית מידי וכ"ש היכי דנסתלק לגמרי: **ופו חנוני שאין מקיפו** • אי יהיב לשלוחיה דבעל הבית: **מי לא משתעבד** • ליה בעל הבית מהשתא דקא שרית להו לדבי ר' יוחי משום האי טעמא: **והאמר רבא האומר לחבירו תן מנה לפלוני ויקנו נכסאי לך** • בתורתו מנה ונתן: **קנה** • (ה)(הלוקח) את נכסיו של זה ואע"ג דלא מטא הגאת האי מנה לידיה: **מדין ערב** • מההוא דינא דמחייב ערב לשלומי ואע"ג דלא מטי הגאה לידיהו האי ממי לא שנא אלמא אע"ג דלאו חטוי המקיפו הוא כי יהיב ליה לשלוחיה משתעבד ליה האי: **אלא אמר רבא** • לא תיתי טעמא דבריתא משום שיעבודא, ובמקיפו דאפילו אין מקיפו איכא שיעבודא, ומיהו לדבי ר' יוחי לא תקשי דבין מקיפו בין אין מקיפו: **אע"ג דמשתעבד ליה** • נכסיה לשלומי: **כיון דלא מייחד שיעבודיה** • שלא ייחד לו מיד מעות לכך לאו חליפין ניהו ולא מיתסר: **הא לא** • והכא אמר רב פפא, ולא גרסינן אלא הכא דקתני תושש אמר רב פפא: **כשהקדים לו** • בעל הבית דינר לחטוי קודם שלוח אלו דהשתא, מדבעל הבית קאכלי, ואיסורא דידיה הוא: **ואני פורע** • הא כבר פרע: **ואני מחשב מבעי ליה** • אני לעשה לו חשבון ממה שהקדמתי לו: **שנשא** • מיד החטוי ונתן להם דהשתא איהו ספי להו איסורא ולאו משום דפרעון דלאחר זמן הוא אלא דקנגהו במשיכה ואשתכח שלקח יין נסך והשקהו לפועליו אכל הכך דבי רבי יוחי כי שקלי פירי שעת היתר הוא וכי פרעו לאחר זמן בשעת איסור שביעית לאו חליפין ניהו לאיתפוסי: **לאו** • משמע שאינו הולך עמהן: **לשבור ביין נסך** • לשבר חביות ולשפוך את היין: **מסו** • שיהא שכרה מותר: **מי אמרינן כיון** • דישראל זה רוצה בקיומן של חביות האלו אלא שישברו עכשיו מאליהם עד שישברם הוא ויעול שכרם אסור: **אין עודרין** • אין חופרין: אבל

[כתובות פד: גיטין יח:]

[פ"ק דקידושין נ"ל]

[קידושין ז.]

לגי' מהר"ם הכל ד"ה

ולפי' בחולה לאחרן שטהג בה חדש כדקי"ל נמי במנחות (סח:) [וע"ע תוס' קידושין לו: ד"ה כל מנה] : **אין** עודרין עם העובד כוכבים בכלאים אין לפרש האי כלאים הייט כלאי הכרם ומייתי ראיה מכלאי הכרם דאסורי בהנאה דלמעוטי תיפלה שפיר דמי דא"כ מוקי לה כרבנן ופריך מאי אריא לעקור אפי' לקיים נמי שרי והלא משתכר הוא באיסורי הנאה אם הוא מקיים שרי לפי שאין

כב א מיי' פ"ח מהל' מכירה הל' ו סמג עשין כב טוש"ע ח"מ סי' קל סעיף ג ועיין בס בכ"מ ובכ"מ :

כג ב מיי' פי"ב מהל' מלכות אסורות הלכה כה סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קלב סעיף ד :

כד ג מיי' שם הל' יז סמג שם טוש"ע י"ד סי' קלב סעיף ז :

כה ד מיי' פ"ה מהל' כלאים הלכה ס טוש"ע י"ד סי' רט סעיף ח :

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קנה הנותן את נכסיו אל זה : (ב) תוס' ד"ה (בא"ד) אלינו מוסג כו' קט כל נכסי לך : (ג) בא"ד בשעת הפרעון אלא כגון שהקדים לו דינר לזכות: (ד) ד"ה כשהקדים וכו' ליפלוג וליתני בדידה בדא"ל כשהקדים : (ה) ד"ה אין עודרין וכו' אל' ר' יוסי לא מקיף מתני' אלא דגרים :

מהגה

◇ ב הסברים נוספים לתקון "אמר אדם לחבירו..." בסוף ס"ו. אחרי שהסברו אל ר' חסדא לא הבנתי

גליון הש"ס

גמ' דאורחיה לאקופי קני ליה. מיהדוסי הרשב"א גיטין דף י"ג ד"ה אמר אמינא.

מהגה (עד סוף) 3 שאלות שבאו בפה קבוצה על הגיות ולכל אין אורה ב"ב

נוסח

שכרו לשבור ביין נסך האם שכרו אותר מאחר שרוצה בקיומו עד שישברם

מהגה

הבלטת פסקי ר' נחמן בשלו בשאלות משמעותן

דברי סיוע לפסק של ר' בשאלה הנוכחי

כשהקדים לו דינר • הא דאמר בד"א כשהקדים לו דינר דניחא ליה לאוקומי כולה במקדים: **תני** אלו ואכלו אלו ושתו • ואי"ת אדמפליג בין דינר זה לדינר סתם לפלוג בין אלו ואכלו לאלו ואכלו י"ל דרישא רבותא קמ"ל דכי אמר להם אלו ואכלו בדינר זה והם נתנו הדינר לחנוני אע"פ שנשא ונתן ביד מותר דאינו אלא שלוחו של חנוני וסיפא רבותא קמ"ל דאע"פ שבשעה שנתן להם האיסור לא קא יהיב לחנוני ולא מידי וס"ד דשליחותיה דחנוני קעביד קמ"ל כיון שלבסוף הוא פורע איגלאי מילתא שהוא קונה האיסור ומדידיה קאכלי: **ויתיב** רב חייא בר אמי גביהו • ר"ת היה מדקדק שבכל מקום *שהוא אומר ויתיב פלוני גביהו מזכירו כן לפי שהוא הורה להם דבר חדוש וכאן לא דבר רב חייא בר אמי קמייהו אלא רב נחמן שהשיב להם ואומר כי זה המעשה היה עם אותו דכתובות (דף נג.) אמר להו רב חייא בר אמי תגיעא אשתו אלמנה וכו' ועל אותו דבר הוזכר והתלמוד קבע הדברים על סדר המסכתות: **אין** עודרין עם העובד כוכבים בכלאים • הרב ר"ת דחק להביא ראיות הכלאים וערלה טהגין בשל עובדי כוכבים וכולן דחויות הן אך הביא ראיה מהתיה דלעיל אסרו גזיות העובדי כוכבים מפני שמעמידין בשרף ערלה ודוחק הוא לומר שערלה של ישראל הן לוקחין אכן ראיה גדולה הביא ר"ת מירושלמי דסוף ערלה וסוף *קידושין דתנן מטת התלויות בארץ אין טהגות אלא בארץ חוץ מן הערלה והכלאים ר' אליעזר אומר אף החדש ר' יוסי אומר אף מתני' אלא דברים שטהגין בישראל ובעובדי כוכבים אלא בישראל טהגת ובעובדי כוכבים אינה טהגת פי' המקשה ס"ל דאלה בזמן הזה דאורייתא כרבנן דפליגי עליה דרב הונא בריה דרב יהושע בפרק שני דכתובות (דף כה. ושם) שמעינן מיהא דערלה וכלאי הכרם וחדש טהגין בשל עובדי כוכבים

[פ"ק דקידושין נ"ל]

אין עודרין עם העובד כוכבים בכלאים

אבל אבל אם אינו מקיפו אינו אסור לשכרו לשבור ביין נסך אבל אם מקיפו אסור לשכרו לשבור ביין נסך